

Nicolae Ceaușescu a fost liderul comunist al României timp de mai bine de două decenii, ocupând funcția de Secretar General al Partidului Comunist Român și ulterior de Președinte al Republicii Socialiste România. Evenimentele din decembrie 1989 au marcat sfârșitul regimului său. În timpul revoltei populare, el și soția sa Elena, au fost arestați și judecați pentru crime împotriva poporului român. La 25 decembrie 1989, cei doi au fost executați în urma unei decizii de condamnare la moarte.

După ce fuseseră sfătuiți să urce în elicopterul prezidențial pentru a scăpa de furia mulțimii în data de 22 decembrie 1989, Nicolae și Elena Ceaușescu au fost debarcați, în plin câmp, în zona Târgoviște, fiind apoi duși în secret în incinta unității militare din localitate. Starea de confuzie, întreținută voit, în care se aflau cei doi, reiese din toate declarațiile martorilor. Timp de trei zile, așa cum va recunoaște ulterior comandantul unității militare din Târgoviște generalul Kemenici: “pur și simplu Ceaușescu a trăit în necunoaștere, adică era în afara realității”.

Sintetizând situația absurdă creată, același martor afirma: “noi ne luptam între noi și ei, săracii, erau doi bătrâni nebuni care nu știau nici ei pe ce lume trăiesc”. Tot generalul Kemenici, mărturisește că în momentul în care soții Ceaușescu l-au văzut în 25 decembrie pe generalul, Victor Atanasie Stănculescu- organizatorul și coordonatorul procesului “s-au înviorat”. Erau convinși că personajul considerat de ei om de încredere, venise să-i scoată din situația tensionată în care se aflau. Într-o emisiune televizată, la zece ani după evenimente, ofițerul care i-a păzit pe soții Ceaușescu relatează un episod uluitor:

“în 24 decembrie, Nicolae Ceaușescu auzind manifestații strigând: ole, ole, Ceaușescu nu mai e, dorind neapărat să vorbească manifestaților a vrut să i se deschidă fereastra, să le vorbească, Ceaușescu înțelegând că de fapt se striga: ole, ole, Ceaușescu unde e?, deci masele îl cheamă, îl caută să vină în mijlocul lor”. Judecând acum la 35 de ani de la procesul Ceaușescu, analizând situația de fapt, ținând seama de punctele de vedere ale persoanelor avizate precum și ale specialiștilor în drept, am putea spune că se impune concluzia, care este finalizată încă din anul

1996, atunci când la inițiativa ziarului "Ziua" s-a creat o Curte Morală a Revoluției.

Verdictul deciziei dată de această Curte Morală, în ianuarie 1996, este valabil și astăzi, după 35 de ani de la evenimente, în sensul că am avut de a face cu un simulacru de proces. Revizuirea procesului Ceaușescu nu s-a făcut nici după verdictul Curții Morale a Revoluției, condusă de fostul celebru judecător Corneliu Turianu, curte constituită din revoluționari de renume, care a stabilit că procesul soților Ceausescu a abundat de abuzuri și ilegalități. Verdictul istoric pronunțat în data de 11 ianuarie 1996 de Curtea Morală a Revoluției, în cadrul procesului Ceaușescu, a concluzionat că acesta a fost un abuz fără margini, săvârșit în toate fazele procesuale, respectiv:

În ceea ce privește faza de urmărire penală, au fost încălcate următoarele norme procedurale:

— nu a fost efectuată urmărirea penală;

— a fost încălcat principiul dreptului la apărare, prin neparticiparea apărătorilor la prezentarea materialului de urmărire penală;

— instanța a fost sesizată prin rechizitoriu, fără a exista un dosar de urmărire penală, acțiunea penală fiind pusă în mișcare în lipsa uni astfel de material. În ceea ce privește faza de judecată:

— a fost încălcat principiul dreptului la apărare, apărătorul din oficiu al cuplului Ceaușescu, Constantin Lucescu (devenit apoi general magistrat), s-a transformat pe parcursul așa-zisului proces într-un veritabil avocat al acuzării;

— nu s-a dispus efectuarea unei expertize psihiatrice, obligatorie în cauzele care au ca obiect de judecată infracțiuni care atrag pedeapsa cu moartea; În ceea ce privește punerea în executare a sentinței:

— a fost încălcată prevederea conform căreia punerea în executare se face numai după rămânerea definitivă a sentinței judecătorești;

— a fost încălcată prevederea legală care precizează că sentința judecătorească devine definitivă după scurgerea a 10 zile de la pronunțare;

— a fost încălcat dreptul condamnaților de a face recurs;

— a fost ignorat dreptul condamnaților de a face cerere de grațiere ulterior rămânerii definitive a hotărârii de condamnare la moarte. Sentința de condamnare la moarte a soților Ceaușescu a fost pronunțată la ora 14:45 iar, cu toate că exista posibilitatea unui recurs, execuția a avut loc rapid, la ora 14:50, în curtea garnizoanei din Târgoviște. Cei doi soți și-au exprimat dorința de a fi executați împreună, o cerere care a fost acceptată.

Drumul către zidul execuției a fost presărat cu groază, iar cei însărcinați cu această misiune au fost martorii unei pagini întunecate din istoria României. Colonelul în rezervă Ionel Boeru, fostul șef al plutonului de execuție responsabil de tragicul sfârșit al soților Ceaușescu, a făcut dezvăluiri cutremurătoare despre acele zile dramatice din 1989. Acesta a avut un sentiment profund de regret, însă nu mai poate îndrepta nimic din ceea ce a fost. În drumul către locul execuției, Boeru a relatat că Nicolae Ceaușescu a început să cânte fragmente din "Internaționala". Înainte ca gloanțele să le străpungă trupurile Nicolae Ceaușescu a strigat: "Trăiască Republica Socialistă România Liberă și Independentă! Moarte trădătorilor! Istoria mă va răzbună!".

După execuție, soții Ceaușescu au fost înveliți în păături militare și foi de cort, urmând să fie transportați cu elicopterul la București. Cuplul dictatorial a fost înmormântat la cimitirul Ghencea Civil, iar în anul 2010 aceștia au fost deshumați pentru a se dovedi că au fost îngropați în acel loc, existând multe teorii că cei doi s-ar afla în altă parte. Dovezile ADN au fost concludente și au arătat că soții Ceaușescu se află în acea criptă. Constantin Lucescu, avocatul din oficiu al soților Ceaușescu, devenit apoi general magistrat, în aprilie 2021, bolnav de cancer a ținut să dea un interviu, înainte de a pleca în lumea umbrelor, interviu din care răzbate regretul pentru ceea ce s-a întâmplat în acele vremuri, interviu care a apărut în volumul "Am fost la masa istoriei", apărut în 2021 la Slatina. Spune, generalul -magistrat în acest interviu:

"Reacția asta de viață-boală, m-a învățat un singur lucru, pe care trebuia să-l știu de la început. M-a învățat să-mi pară rău de faptul morții, de faptul că voi dispărea! Și pentru a-i parafraza pe alții, să-mi pară rău că nu am știut să trăiesc. Dacă în viață am putea să știm să facem o pauză cât de mică, în care să ne regăsim pe noi, în creația lui Dumnezeu, am avea acel grăunte de Dumnezeu, pe care în continuu îl negăm în lupta noastră pentru existență. Atât de efemeră este existența, atât de fără sens!". Nicolae și Elena Ceaușescu, au avut un proces corect, o apărare corectă? Pentru a putea răspunde la această întrebare, ar trebui să ne aplecăm privirea asupra împrejurărilor generale din acea perioadă care au declanșat evenimentele respective, evenimente care au culminat cu arestarea, judecarea și condamnarea la moarte a celor doi soți Ceaușescu.

Starea de revoltă, de nemulțumire a populației, a fost generată nu atât de cultul personalității lui Nicolae Ceaușescu, cât de nevoile primare ale societății (căldură, mâncare, lumină etc) pe de o parte, iar pe de altă parte de blocajul generalizat asupra României, atât din exterior, blocul răsăritean, și obligația de a plăti datoria către FMI, mai repede, dar și blocajul intern. Moscova era nemulțumită pentru că la București, se dorea crearea unui nou pol de putere, Ceaușescu dorind să devină liderul țărilor din lumea a treia. Pentru că în curând se apropie data de 25 decembrie — Crăciunul, pentru că fiecare trebuie să privească în interiorul său, ne putem întreba retoric, așteptând un răspuns de la noi înșine și nu de la istorie: Nicolae și Elena Ceaușescu trebuiau să fie condamnați la moarte?

Avocat Tatiana Rădulescu Grigore Curcan

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*